

НАШЕ ІМ'Я — «ОРБІТАЛЬ»

Я вже чотири роки навчаюся в Радянському Союзі. І цього літа вирішив провести свій трудовий семестр у студентському будзагоні, щоб разом з радянськими друзями попрацювати на полях Криму, щоб ще краще взнати чудову Країну Рад. У Радянському Союзі накопичився великий досвід організації будзагонів, і ми вчимося цій справі у вас, намагаємося перейняти ваші добрі традиції.

Я потрапив у незнайомий колектив: «Орбіталь» — загін хіміків, а я студент мехмату. Тож спершу побоювався: чи зможемо ми знайти спільну мову, подружитися? Але, як виявилось, побоювався марно.

Серьожа, наш бригадир. Уперше я побачив його на вокзалі, де він стояв під годинником і вірно охороняв усі речі бійців загону. Це потім я дізнався, що Сергій відмінно працює, вмів організувати роботу всіх 12 членів бригади.

Саша, невгамовний шахіст. У поїзді він без утоми грав аж 10 годин, залишивши нас розбитими і переможеними.

А ось його нова перемога: на диво всім він став «головною господаркою» у нашій кімнаті.

Про цього хлопця я довго міркував — хто це. Він був схожим і на грузина, і на араба, що добре говорив поросійському. Едик з Північного Кавказу. У нього весела вдача, він щедрий. А працює — замилюєшся! Денну норму виконує на 130 проц.

У загоні я познайомився з багатьма цікавими хлопцями, з ними легко було працювати і відпочивати.

Багато добрих слів слід сказати і про наших дівчат. Усі вони виконують норми і своїм трудовим ентузіазмом заслужили повагу й захоплення хлопців. Без дівчат неможливо уявити наш загін. Це завдяки їхнім рукам наш гуртожиток став затишним, як рідний дім. Це вони випускали газети, оформлювали різноманітні стенди, разом з хлопцями читали лекції, давали концерти.

В «Орбіталі» пліч-о-пліч трудилися разом з радянськими студентами представники Екватору, Парагваю, Палестини, Чехословацької Со-

ціалістичної Республіки. Ми влилися у трудовий колектив загону і переконалися, що в ньому панує дух інтернаціональної дружби. Ми побачили, що радянські юнаки і дівчата зростають справжніми будівниками комунізму, успішно навчаються, на відмінно складають екзамени третього, трудового семестру.

Працюючи у радянських селах, ми побачили, як заможно і щасливо живуть люди, як радісно вони трудяться, переконалися ще раз, що всі вигадки капіталістичної пропаганди про радянський спосіб життя — брехня і наклепи.

У роботі, спілкуванні один з одним ми усвідомлювали, що ми, молоде покоління, повинні докласти всіх зусиль для торжества лєнінських ідей, для зміцнення дружби між народами, бути гідними спадкоємцями тих, хто 60 років тому відкрив шлях соціалізму — найпередовішому, найсправедливішому суспільному ладові в історії людства.

І. ТЕКСТОРИС, громадянин ЧССР.